

Arrest

nr. 55 691 van 8 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 6 juni 2009 het Rijk binnen en diende op 9 juni 2009 een asielaanvraag in. Op 28 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Begowal, gelegen in het district Kapurthala, provincie Punjab. U bent heden zestien jaar en aldus nog minderjarig. U bent een sikh van geloofsovertuiging. U heeft twee oudere broers waarvan een zich in Dubai bevindt. U liep scholing in India. Uw vader werkte als landbouwer en arbeider. Toen uw vriend Sonu, met wie u samen zwemmen ging, verdronk; werd u door zijn familie beschuldigd hem te hebben vermoord. Op een dag onderweg naar school werd u afgeranseld door de broers van uw overleden vriend. U was gekwetst

aan het hoofd en been. U bleef gedurende een maand gehospitaliseerd wegens uw verwondingen. Omdat de familie van uw vriend de politie smeergeld betaalde, werd er geen gevolg gegeven aan de klacht die uw familie indiende tegen uw belagers. Nadat uw familie een mensensmokkelaar in het ziekenhuis ontmoet had, werd besloten u naar het buitenland te brengen uit vrees dat u door de familie van uw vriend zou gedood worden. U reisde samen met de smokkelaar per vliegtuig vanuit Delhi naar Moskou. Via Oekraïne, Slowakije, Oostenrijk en Italië bereikte u België per wagen. U vroeg hier asiel aan op 9 juni 2009. U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na een analyse van de door u aangebrachte vluchtmotieven stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat deze geenszins verband houden met de criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève, zijnde een vrees voor vervolging wegens uw nationaliteit, ras, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep. De door u ingeroepen problemen, met name het feit dat u met de dood werd bedreigd door de familie van uw vriend nadat deze verdronk, kadert eerder onder het gemeenrechtelijk strafrecht dan onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Nergens in uw asielaanvraag is er sprake dat u het slachtoffer bent geworden van een daadwerkelijke persoonsgerichte vervolging door de Indiase autoriteiten. Weliswaar verklaarde u dat de klacht die uw familie indiende tegen uw belagers niet ernstig werd genomen door de politie, toch belette dit uw familie niet om verdere stappen te nemen op juridisch niveau of bij een hogere overheidsinstantie. Voorts behalve dat u mondeling beschuldigd werd van moord op uw vriend en u eens werd afgeranseld door de broers van uw vriend, kon u geen verdere incidenten aanhalen waarin u moeilijkheden kende. U kon aldus niet aannemelijk maken waarom u zich niet zou kunnen beroepen op de overheidsinstanties tegen de bedreigingen van de familie van uw vriend. Dat de familie van uw vriend smeergeld betaalde aan de politie, baseert u slechts op een vermoeden omdat uw vriend uit een welgestelde familie stamt. U kon dit geenszins staven. Dat u overal in India gevaar loopt voor de familie van uw vriend en u zich aldus nergens anders op het Indiase grondgebied kan vestigen om de lokale problemen met de familie van uw vriend in Punjab te vermijden, zoals u verklaarde op het CGVS, kon u opnieuw weinig aannemelijk maken. Behalve dat de vader van uw vriend een rijk man is, kon u niet motiveren waarom een interne vluchtalternatief voor u en eventueel uw familie onmogelijk zou blijken te zijn.

Voorts werd opgemerkt dat u tijdens uw opeenvolgende gehoren op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS geen eenduidige verklaringen aflegde inzake enkele cruciale elementen in uw asielrelaas. Hierdoor kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Niettemin staande u op de DVZ verklaarde dat het lijk van uw vriend gevonden werd (zie Vragenlijst van 27 augustus 2009, p.2), beweerde u tijdens uw gehoor op het CGVS het tegendeel, met name dat het lijk nooit werd gevonden (zie gehoorverslag CGVS, p.14 en 16). Verder, dat u op de DVZ beweerde zelf niet te hebben gezwommen de avond toen uw vriend verdronk, vormt een tweede opmerkelijke contradictie met uw verklaringen op het CGVS. Zo stelde u op het CGVS wel te hebben gezwommen die bewuste avond (zie gehoorverslag CGVS, p.5, 15). Met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd, bleek u niet in staat te zijn een gegronde verklaring te geven voor eerder genoemde tegenstellingen. U beweerde de waarheid te hebben verteld en ook op DVZ dezelfde verklaringen te hebben afgelegd als op het CGVS. Rekening houdend met de bewijskracht van de vragenlijst als document in uw asioldossier, kan dit echter niet gelden als een voldoende verschoningsgrond (zie gehoorverslag CGVS, p.16).

U maakte daarenboven niet aannemelijk bij een eventuele terugkeer naar India een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo stelde u bij een eventuele terugkeer enkel bovenstaande moeilijkheden met de familie van uw overleden vriend te vrezen. U kon geen andere reden aanhalen waarom u niet naar India kan terugkeren (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Gezien bovenstaande opmerkingen betreffende de geloofwaardigheid van uw problemen komt u niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Tenslotte dient te worden aangestipt dat u niet in het bezit was van enig identiteitsdocument, noch van u noch van uw ouders, en evenmin een reisdocument op het CGVS kon neerleggen (zie gehoorverslag, p.10). Hierdoor was het CGVS niet bij machte uw identiteit en uw reisweg na te gaan, dit terwijl beide een cruciaal gegeven vormen in uw asielaanvraag. Een bewijs van de klacht die uw familie bij politie zou hebben neergelegd jegens uw belagers, kon u evenmin neerleggen (zie CGVS, p.16). Hoewel u volgens uw beweringen in het bezit werd gesteld van enkele documenten aangaande uw hospitalisatie, legde u deze ook niet neer op het CGVS (zie gehoorverslag, p.13).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als "eerste en enige middel" de volgende schendingen in:

- *Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;*
- *Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;*
- *Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering."*

3. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek, het beroep zal verder vanuit het oogpunt van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht worden onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

4.2. Verzoeker heeft in de loop van zijn asielpcedure noch zijn identiteit, noch zijn asielrelaas geobjectiveerd. Verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Zijn verklaring dat hij "had geen identiteitsdocumenten" (verslag DVZ) kan niet overtuigen te meer nu hij met het vliegtuig tot in Moskou reisde. Verzoekers verklaring illegaal gereisd te hebben met een vals paspoort en een Indiase smokkelaar tot in Moskou, en vandaar met andere smokkelaars via Oekraïne, Slowakije en Italië naar België blijft ongestaafd en vaag. De Raad ziet daarbij niet in waarom verzoeker een beroep diende te doen op smokkelaars om naar België te reizen. Verzoeker kende immers geen problemen met de Indiase autoriteiten, had alle steun van zijn familie en kon gemakkelijk legaal reizen. Verzoeker was voorts incoherent over zijn paspoort. Daar waar hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde "Ik weet niet van welk land dat paspoort was en ik weet niet welke naam erin stond" (verslag DVZ) gaf hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan dat zijn paspoort op zijn naam stond ("het was mijn naam" gehoorverslag CGVS, p.11) en erkende aldus zelf identiteitsdocumenten te hebben. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn illegale reisweg en bewering zijn paspoort niet te kunnen voorleggen.

4.3. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten noch hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden vertonen op het niveau van de relevante bijzonderheden. Dat verzoeker geen contact meer heeft met India, zelfs niet met zijn familie terwijl verzoeker zijn hele leven

bij zijn ouders in het dorp "Begalow" heeft gewoond, is geheel ongeloofwaardig. De nood aan "*de dienst Tracing van het Rode Kruis*" kan evenmin overtuigen, noch dat hij geen contact kan krijgen met zijn familie. Verzoekers verklaringen "*ik heb geen nummer (...) geen tel nr ik kan enkel telefonisch ct nemen*" omdat "*ik ben analfabeet*" en "*ik kan geen nummers onthouden*" (gehoorverslag CGVS, p.6) zijn niet ernstig nu hij in India tot twee maanden voor zijn vertrek naar Europa naar school ging, hij alleen naar Europa kon reizen, en dus zelfstandig en verstandig genoeg is om zijn asielprocedure in te leiden.

4.3.1. Daargelaten verzoekers tegenstrijdige verklaringen over de omstandigheden van de verdrinkingsdood van zijn vriend, laten de vastgestelde tegenstrijdigheden over het al dan niet teruggevonden lijk en of verzoeker wel of niet heeft gezwommen, geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker post factum nog tracht aan te brengen en die geen steun vinden in het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt echter dat aan verzoeker, die toen als minderjarige werd bijgestaan door een "*gespeciali(c)[s]eerde medewerker*", ter verhoor uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen tolk en hemzelf. Verweerder merkt verder terecht op dat de tegenstrijdigheden dermate zijn "*dat ze niet zonder meer kunnen worden verklaard door een verkeerde vertaling door de tolk.*" Dat verzoeker "*vermoedt dat (...) deze misverstanden te wijten zijn aan vertaalproblemen*" is niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd.

4.3.2. Verzoeker komt niet verder dan loutere beweringen en het louter herhalen van zijn verklaringen, maar laat na deze te adstrueren. Verzoeker toont niet aan dat hij een vriend had die verdrongen is. Evenmin toont hij aan dat hij bevriend was met een rijke familie of door hen gevisieerd wordt en desgevallend bescherming nodig heeft. Het is niet ernstig dat verzoeker wanneer hem vragen gesteld worden het profiel aanneemt van een analfabete onwetende minderjarige en anderzijds met zekerheid kan beweren en dat deze welstellende familie de Indiase autoriteiten en het politionele en gerechtelijk apparaat in het gehele land volledig in haar macht heeft en hij aldus geen intern vluchtalternatief heeft. Verzoekers asielrelaas blijft een aaneenschakeling van louter verzonden boude beweringen. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Daargelaten het ongeloofwaardig asielrelaas, toont verzoeker evenmin aan dat zijn problemen het gemeenrechtelijke en lokale niveau overstijgen. Zijn verwijzing naar corruptie is onvoldoende om een hervestiging in het ganse land uit te sluiten.

4.4. . De Raad ziet dan ook het nut niet in van verzoekers verwijzing naar "*Van Heule D., o.c., nr. 103 en R.v.St. nr. 66634, 9/6/1997, R.i.V. 1997, afl. 4,20*", waar gesteld wordt dat "*Ook de persoon die, alhoewel zelf geenszins politiek actief, aantoonde dat hij of zij het slachtoffer wordt of dreigt te worden van een vervolging die duidelijk geïnspireerd is door politieke motieven, zou kunnen worden erkend. Het is evenmin noodzakelijk dat de asielzoeker zelf politiek is geëngageerd geweest om het voorwerp van vervolging uit te maken o.w.v. ras of van bepaalde sociale groep*" nu verzoeker nooit beweerd heeft politiek actief te zijn geweest of dat hem een politiek engagement wordt toegeschreven, noch van verzoekers opmerking dat hij "*Sikh van geloofsovertuiging*" is wanneer zijn religie geen invloed had op het vertrek uit India. Verzoeker toont niet aan dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), vermelde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Hij brengt geen bijkomende argumenten aan. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het

dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK